

דף פט.

עין משפט א.

או"ח סימן תקפו סעיף ג

ג. ד. תקע בשופר של ע"ז של ישראל לא יצא ק, דאינה בטלה עולמית ר, אבל בשל ע"ז של עכו"ם וכן במשמשי ע"ז של עכו"ם לא יתקע ש ואם תקע בו יצא ה, והוא שלא נתכוין לזכות בו א שאז הוא ע"ז של ישראל.

הגה: ויש מחמירין אפי' בשל עכו"ם אינו יוצא אלא אם בטלו מערב יו"ט.

ק. ברייתא חולין פ"ט ותוס' והרא"ש שם, וע"ז של ישראל היינו כגון שהשתחוה לשופר, כ"כ הריטב"א בר"ה כ"ח. מ"ב אות יו"ד. וה"ה לשמשי ע"ז של ישראל אין ביטול. ובהשתחוה לבהמה אם קרניה פסולות בעיא בגמ' ע"ז דף מ"ז ע"א. ועיין בכה"ח אות ל"ד.

ר. וכיון שמכחת שיעוריה ושופר צריך שיעור כדי שיראה לכאן ולכאן, וכיון שאין לו ביטול כאילו אין כאן שיעור כלל. אבל בשל עכו"ם כיון שיכול לבטלה כל שעה שירצה יש לה שיעור מיקרי. כ"כ הב"ח. ש. משום דמאיס לגבוה. מ"א ס"ק ו'.

ת. דמצות שופר אין בו אלא שמיעת קול, ובקול אין בו איסור הנאה, ועוד המצות לאו ליהנות ניתנו.

א. דוקא ע"ז עצמה אבל משמשיה יש להם ביטול אף לאחר שבאו ליד ישראל כמ"ש ביו"ד סי' קמ"ו סעיף ב', אבל דעת הב"ח והש"ך שם בס"ק א' דגם משמשיה אין להם ביטול.

וכל הענין כאן בנתכוון לזכות בו או לאו מיירי בשופר של הפקר, דאם יש לו בעלים גם בנתכוון לזכות בו לא קנאו, כ"כ הב"ח והסכים עם זה הפר"ח, אבל המ"א הבין גם ביש להם בעלים.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב.

אור"ח סימן תרמט סעיף ג.

ג. שופר של עיר הנדחת ב' ושל אשרה של ישראל פסול ג', אבל של עבודת כוכבים לכתחלה לא יטול ד', ואם נטל יצא בו ה' מיום א' ואילך כיון דלא בעינן לכם.

הגה: ודוקא שלא נתכוון לזכות בו י', דאם לא כן הופך להיות של ישראל ואינו יוצא בו.

הגה: ואם נתבטל ביד הכותי מע"ז אפי' נתכוון אח"כ הישראל לזכות בו, יוצא בו י"ח ז'.

ב. משנה בסוכה ל"ד ע"ב. ואתרוג ערלת חו"ל יש בזה מחלוקת אם יוצאים בזה כיון שיכול להאכיל אותה לחבירו שאינו יודע בה שהיא ערלה. ודעת המ"א להתירה בס"ק כ'. ויש חולקים עליו.

ואתרוג ערלת א"י פסול אפי' בשאר הימים כיון שאינו ראוי לאכילה, וכ"כ הא"א אות כ', ומ"ב אות מ"ה.

ובענין לולב הדס וערבה אין בהם איסור ערלה דאין איסור ערלה אלא דוקא בפרי וכמ"ש בשו"ע יו"ד סי' רצ"ד סעיף א'-ב'.

וצריך להשגיח על האתרוגים היוצאים מא"י לחו"ל שיהיו מתוקנים ולא יהיו טבל דדעת השו"ע לפסול בטבל. כה"ח אות מ"א.

אתרוג שנאסר מחמת שבלע איסור, לדעת השו"ע בסעיף ה' דכל שלא ראוי לאכילה פסול גם בשאר הימים א"כ ה"ה אתרוג שבלע איסור. כה"ח אות מ"ב הגם שיש חולקים.

ג. ודוקא מאותם פירות שגדלו אחר שנעבד ע"י ישראל, אבל מאותם שגדלו בטרם נעבד אם נטל יצא, אבל לכתחלה לא יטול משום שנעבד מאיס למצוה. מ"ב אות י"ט, ועיין בשער הציון אות י"ז.

וטעם הפסול בשל אשרה של ישראל כיון דמיכתת שיעוריה הוי כאין לה שיעור וכמו לגבי שופר, לבוש.

ד. אפי' ביטלם העכו"ם כבר, מכיון דמאיס למצוה שנקרא עליו שם ע"ז. מ"ב אות כ"א.

ה. ואע"ג דאיסורי הנאה הם, מצות לאו ליהנות ניתנו. רש"י סוכה ל"א ע"ב. וט"ז ס"ק ג'.

ו. אלא היה בדעתו להחזירן לעכו"ם, ואיירי בשאר הימים דשאל ביום ראשון פסול. ר"ז אות י"ג.

ז. אבל לכתחלה לא יטלו אפי' נתבטל כבר ע"ז ממנו כיון שמאוס היה כבר. לבוש.

דף פט:

עין משפט ב. יו"ד סימן פה פעיף ה

ה. ז. גיד הנשה נוהג בבהמה וחיה ובכוי^ח, ונוהג בירך ימין ובירך שמאל, ואינו נוהג בעוף שאין כף שלו עגול, אבל אם נמצא לו כף עגול נוהג בו, וא"צ לבדוק אחריו אם הוא עגול.

הגה: כל דבר שמנקרין בבהמה צריך לנקר גם בחיה^ט חוץ ממה שאסור משום חלב א"צ לנקר בחיה.

עין משפט ג. יו"ד סימן פה פעיף ז

ז. ח. גיד הנשה אינו נוהג בשליל כל שאינו טעון שחיטה, וי"א שנוהג בו אם שלמו לו חדשיו^י ומצאו חי.

הגה: ונהגו להחמיר כסברא האחרונה.

עין משפט ד. יו"ד סימן פד פעיף ב

ב. השוחט את הבהמה ומצא בה עובר בן ח' או בן ט' בין חי בין מת חלבו וגידו מותר^כ והוא בלא הפריס ע"ג קרקע אבל הפריס אסור. וי"א דאם שלמו לו חדשיו ומצאו חי אע"פ שלא הפריס ע"ג קרקע חלבו אסור^ל וחייבין עליו כרת, ומוצאין ממנו כל החוטים והקרומים האסורים בבהמה.

ח. מכריתות דף י"ט. ונוהג בימין ובשמאל, ממשנה חולין פ"ט וכחכמים.

ט. ואפי' שומן הגיד אסור בחיה כמו בבהמה. כף החיים אות ח"י.

י. וכן ראוי להורות ולהחמיר באיסור חלב. כ"כ בכף החיים אות ח' בסי' ס"ד, ע"ש.

כ. הרי"ף והרא"ש בחולין ע"ד במשנה וכחכמים וכו"י בברייתא שם בדף צ"ב בלא פריס. ונלמד מהפסוק "מכל בבהמה תאכלו". ש"ך ס"ק ג'. ואם הפריס ע"ג קרקע אסור משום מראית העין.

ל. טור בשם הרמב"ם בפ"א ממ"א וכו"מ בברייתא שם. והעיקר כסברא ראשונה אלא שיש לחוש לדעת הרמב"ם משום איסור כרת. כ"כ הפר"ח. כף החיים אות ח'.

הגה: **חלב של נפל אם הפילה אותו הבהמה אסור מ.**

יו"ד סימן פה סעיף יד

עין משפט ה.

יד. טו. **הטבחים נאמנים על גיד הנשה², ומיהו אין לוקחין בשר מכל טבח ששוחט לעצמו ומוכר לעצמו א"כ היה מוחזק בכשרות.**

מ. והרמב"ם בפ"ז מהלכות מאכלות אסורות הלכה א' כתב משום נבלה אסור. כף החיים אות ב' ע"ש.

נ. מברייטא דאין לוקחין בסוריא, מע"ז דף ל"ט. וכתב הרש"ל דירא שמים לא יאכל בשר המנוקר עד שרואה אחריו מנקר אחר. בט"ז ס"ק ז'.

ויש לתקן בכל מקום שלא להניח נשים להיות מנקרות ודוקא אנשים כשרים. כף החיים אות כ"ז. ועבדים ושפחות שלא מלו וטבלו לשם עבדות אינם נאמנים על הניקור אפי' בדיעבד, ואם אחר עומד על גביהם מותר. כף החיים אות כ"ח.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com